

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למליץ

הארי ההי

פנינים נפלאים מתורתנו של

המהרא"ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

גיליון רנ"ז, פרשת ויקרא-זכור-פורים תשפ"ד

מכון להוצאה חרשה ומפוארת
של ספרי מהרא"ל צינץ זי"ע

ת.ד. אשדוד 3498
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

ובמידה שאינה טובה כתיב (שם פסוק יא) 'כי לא יחדל אביון מקרב הארץ', ולא כתיב כי לא יחדל 'ממך' אביון. ולפי זה יובן מדוע השמיט כאן הכתוב את העוף, דלהלן מבואר שרק מי שאין ידו משגת להקריב בהמה או כבש יכול לבוא להקריב גם את העוף, ולכך לא הזכיר כאן הכתוב "מן העוף" שלא להזכיר פורענות על ישראל, שלא יזכיר עליהם שם דלות, אלא יזכו ויקריבו בעשירות 'מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן', ולא יצטרכו להקריב 'עוף' שבה בדלות. מלא העומר

למה הזכיר הכתוב מלח ב'קרבת מנחה'

וְכַל קֶרְבַּן מִנְחָתְךָ בְּמִלְחָה... על פל קרבנך תקריב מלח (ב, יג). הלא גם קרבן מנחה נכלל ב"כל קרבנך", ולמה איפוא הזכירו הכתוב במיוחד? ברם, הרי תכלית הקרבן היא לתקן ולסדר את כל יסודות הבריאה אשר החוטא פגם בהם, עקב חריגתו מסדר התורה. לפיכך חייב הקרבן להיות מורכב מכל ארבעת היסודות של הבריאה: מלח - דומם, נסכים - צומח, בהמה - חי, והכהן המקריב - מדבר, (האר"י ז"ל). אבל בקרבן מנחה הרי חסר יסוד החי ומקום היה לחשוב שאפשר לוותר גם על המלח, לפיכך פירש כתוב "מנחה", ללמד כי גם כאן חייבים להיות כל ארבעת היסודות, שכן מעלה הקדוש ברוך הוא על מקריב המנחה "כאילו הקריב נפשו", וממילא יש כאן גם יסוד החי. מלא העומר

לגודל ענוותנותו כתב משה על עצמו א' זעירא

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיִּדְבַּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר (א, א). יש ליתן טעם לשבח למה נכתב א' דויקרא זעירא (ראה בעל הטורים). על פי דאיתא בזוהר (בפרשתין ג, א): ויקר"א אותיות אוקי"ר אָנוּשׁ מִפֶּז (ישעיה יג, יב), וכן פירשו חז"ל (עי' רש"י כאן) שהוא לשון של מלאכי השרת. ומשה רבינו לגודל ענוותנותו לא החזיק לעצמו בשלימות שבח זה, ולכן כתב על עצמו אלף זעירא

קומץ המנחה - פרשת בהעלותך

התורה השמיטה 'מן העוף' לרמז שישראל צריכים להיות עשירים

דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לַה' מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קֶרְבַּנְכֶם (א, ב). בהמשך הפרשה (להלן פסוק יד) נאמר שהעולה באה גם מן העוף, אם כן מדוע לא הזכיר כאן הכתוב שהעולה באה גם וי"ל, על פי מה שאמרו חז"ל (ויק"ר ב, ו; במדב"ר כ, ט), שאין הקב"ה מזכיר דבר רע על ישראל, וכפי שמצינו בפר' כי תבוא בעת שברכו הכהנים את העם נאמר (דברים כז, יב) 'אלה יעמדו לברך את העם', אמנם במקללין לא נאמר אלה יעמדו 'לקלל את העם', אלא ואלה יעמדו 'על הקללה' (שם פסוק יג), שלא רצה להזכיר עליהם שם קללה. וכן מצינו בפסוק (שם טו, ד) 'אפס כי לא יהיה בך אביון',

שבת זכור

המלכה יהודית היא".

ליקוטי אב - מגילה

תכלית שבעים נתלה על חמשים

על פן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת. (אסתר ט, כו) אפשר ירמוז למה שאמר הפיוט (יוצרות לשבת זכור) "תכלית שבעים נתלה על חמשים", ופירש ב'פירוש': תכלית שבעים - שמן "אחר הדברים" עד "ויתלו את המן" הוא שבעים פסוקים, תלה על חמשים. ובוזה על לרמז: על "כן" - בגימטריא שבעים, על "כל" - בגימטריא חמשים, "דברי האיגרת הזאת" (כלומר: המגילה הזאת סובבת על שני ענינים, על "כן" - גדולתו של המן והצרות שעשה לבני ישראל, על "כל" - תלייתו על עץ גבוה חמשים אמה ושמחת הישועה שהיתה לבני ישראל). מלא העומר - מגילת אסתר

המן היה בטוח שאסתר עמלקית

והמן נבעת מלפני המלך והמלכה (אסתר ז, ו). מפרש האלשיך הקדוש: שמא תאמר, האם כזה נבער מדעת היה המן שלא ענה ואמר: לא ידעתי אשר היא יהודית, ולא עלתה על לבי להורגה, וגם המלך היה שומע אליו, כי גם הוא לא ידע את עמה ואת מולדתה, שהרי "מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד". על כן אמר "והמן נבעת מלפני המלך והמלכה", לומר: כי לכן נסתתמו טענותיו [כלומר, שהרי היה לו לצעוק מר צורח: וכי אני ידעתי שהיא יהודית, והיו ניכרים דברי אמת למלך, אלא שנעשה נס שנבעת ושתק, ושתיקה כהודאה דמיא" (ספר "יד הים" דף צ"א: א: מדה"ס)]. וב"מלא העומר" לרבינו המהרא"ל צינץ מוסיף בזה נופך: "הלא אמרו חז"ל (מגילה יג, א): ותהי אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה - שלכל אחד נדמית לו מאומתו, אם כן המן חשב עד עתה כי אסתר היא עמלקית! ולכך נבעת עתה לאשר שמע כי

פניני מגילת אסתר (ב')

א) "אך יראה, שהיה כפלא בעיניו שתעמיד עצמה בסכנה (=להיכנס אל החצר הפנימית בלא רשות) בשביל הזמנת המשתה, על כרחך איזה דבר סתר וגדול אשר מבוקש לה אשר לא גילתה עדיין, וזהו מהרו את המן כדי שיעשה דבר אסתר, שבלתי ספק אין המשתה תכלית המבוקש, וישנו עוד דברים בגו. וזה 'דבר אסתר', שדבר סתר לה אל המלך.

ב) עוד יש לפרש, מהרו את המן לעשות את דבר אסתר. כי אחשוורוש חשב שאסתר תבקש דבר גדול ממנו, ולהיות שכל עיקר קיום הדת הוא 'כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב' (להלן ח, ח), וגם דרך אחשוורוש היה שלא על בינתו לבד ישען לעשות דבר גדול מבלי צירוף איזו יועץ נאמן, ולזה חשב אחר שתבקש דבר גדול יוגמר מיד על פי הסכמת המן, שהיה גדול שביועציו, ועמו הטבעת לחתום ויתקיים הדבר.

וזהו מהרו את המן לעשות את דבר אסתר, כדי שעל ידי המן שהוא היה שר גדול ויש בידו חותם המלך יתקיים הדבר, ולא יסבב לאסתר 'תוחלת ממושכה'.

מרדכי הצדיק ביקש רק טובת בני ישראל ולא טובת בניו

ד'נש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו (אסתר י, ג). סיפר צדקת הצדיק, שלא היה דורש לטובת זרעו, כי ישימתו לשרים ושופטי ארץ, כי אם לכללות עם בני ישראל, וזה שלא יקנאו בהם באמרם כי עיקר כוונתו להגדיל זרעו ולעשותם שרים ו'חורי ארץ'. אבל הצדיק לא ביקש לדרוש טובת עצמו וזרעו, רק כללות טובת ישראל.

ועל ידי זה דובר שלום לכל זרעו, שלא נתקנאו בהם באמרם כי עם בניו הגדיל לעשות מה שלא עשה כן ליתר העם מבני ישראל.

אסתר היתה בת ע"ה שנים ונעשה נס ונראתה כנערה צעירה

ויהי אמן את הנסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת (אסתר ב, ז).

איתא במדרש פרשת לך לך (ב"ר לט, יג) שאסתר היתה בת ע"ה שנים, כמנין 'הדסה'. ואמר ו'הנערה' יפת תואר, שנעשה בה נס שלא ישתנה תואר יפיה, ונדמית כנערה.

איך לא הרגישו שהיא יהודית

ותקרא אסתר להתן מסריסי המלך אשר העמיד לפניה (ד, ה). אמרו חז"ל (מגילה טו, א) התך - זה דניאל.

וכיצד "העמיד" המלך לפניה משרת יהודי? מבאר רבינו בספרו מלא העומר: "יראה, לפי שלא הגידה עמה ומולדתה, לכן העמיד לפניה סריסים מכל עם אשר חשב שהיא מעם זה, ו'התך' הוא דניאל כדברי חז"ל, וכפשוטו גם כן הוא היה יהודי, והנה הפרסיים לא היו מכירים בלשון קודש, א"כ היתה יכולה לדבר עמו בלשון הקודש שלא היה שום מביין בו מן הסריסים האחרים, ובשביל זה לא הרגישו שהיא יהודית, שאפשר שמדברת בלשון אחר שאין מביינין, ולזה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה, 'מה זה' הסיבה אשר לבש שק, 'ועל מה זה' אשר לא בא אל שער המלך להגיד לה בעצמו".

עומק הכוונה לעשות את 'דבר אסתר'

ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר וגו' (ה, ה). יש לדקדק דהוי ליה למימר: 'מהרו את המן אל המשתה'. ומהו 'לעשות את דבר אסתר'. ויש לבאר בב' אופנים:

פניני ישועות

סגולת אסתר

מפטירה: "שם תראי הכול".

גברת אטיאס טומנת את העלון בכיס מעילה, ולוקחת אותו עמה לביתה. בבית מראה היא לבעלה את העלון ושניהם קוראים אותו בשקיקה. לאחר קריאת העלון נפלה אצל שניהם ההחלטה: "נתרום, ובעזרת השם נראה ישועה בקרוב!".

מתקשרים הם היישר למספר הרשום בעלון, ומוקדנית שעונה להם שואלת במה תוכל לעזור? על כך עונה הבעל: "כי ברצונו לתרום הדפסת מהדורה של אחד מספרי רבינו".

לא ארכו הימים, ובבית משפחת אטיאס צהלו הפנים, זכו הם להיפקד בפרי בטן! כעבור כמה חודשים, ביום הפורים, זוכים הם להחזיק את בתם שנולדה במזל טוב, אחרי קרוב לשבעה שנות נישואין.

כאות הכרת הטוב לסבתא שיידעה אותם על הסגולה הנפלאה, החליטו זוג ההורים הטרי לקרוא לבתם על שם הסבתא - "אסתר", ששמה אף כשם "אסתר המלכה".

במשפחת אטיאס השקט שרר תמיד, וככל שהמשיך השקט כן הכביד יותר ויותר. נשואים הם כבר שש שנים, ועדיין לא זכו להיפקד בפרי בטן. תחילה עוד היו הם רגועים, אך ככל שהאריך הזמן שלוותם נלקחה מאיתם, כשבליבם מקננת הדאגה: "האם יזכו להיפקד פרי בטן?".

מתפללים ומייחלים תמיד לישועת השם, מתחזקים ובוטחים בה' שיושיעם, כשעם הזמן אף עושים את השתדלותם ופונים לקבל עזרה רפואית. מתדפקים הם על דלתות הארגונים המסייעים בייעוץ והכוונה לזוגות שעדיין לא נפקדו, ובין היתר אף עושים כל סגולה אפשרית.

ביום מן הימים הסבתא של גברת אטיאס, זורקת מילה לנכדתה: "שמעתי כי ישנו צדיק שהבטיח, כי מי שיסייע להדפסת ספריו ייושע בכל מה שהוא צריך, אולי תנסי לעזור להדפסת ספריו ותראי גם את ישועה". גברת אטיאס שואלת מיד: "כיצד יכולה אני להדפיס את ספריו?". כתשובה לכך שולפת הסבתא את עלון הישועות של מכון ספרי מהרא"ל צינץ ונותנת לה, כשהיא

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות